

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

XI. De necessitate accipiendarum formatarum ab Episcopo Arelatensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

cripta, qui tum demum ad apostolicam sedem deferri voluerunt cognitionem causarum ab Episcopis Theffalonicensibus & Arelatenfibus, si post examen provinciale causa definiri non potuerit coram Vicario sedis apostolicæ. Ad hanc porrò epistolam respiciens Hormisda Pontifex Romanus, de Dardaniæ, Illyrici, & Scythiæ Episcopis ad communionem sedis apostolicæ reversis scribens ad Episcopos Galliæ & Hispaniæ, epistolam suam dirigit Cæsario & his qui sub ejus ordinatione consistunt. Quibus verbis intellexit, ut dixi, Episcopos Galliæ & Hispaniæ, qui ad ordinationem Arelatenfis Episcopi pertinebant, & ad ejus Concilia venire tenebantur. Idem enim est, ut observat infra illustri-
infra lib. 6. cap. 1. 4.
 fimus Archiepiscopus, ad synodum Patriarchæ alicujus aut ad ordinationem ejus pertinere.

X. Minatur deinde Symmachus abstentionem Episcopo Aqvensi & ceteris, si directaverint accedere ad Concilia quæ auctoritate Episcopi Arelatenfis fuerint congregata. Hæc sunt ejus verba: *Et si tam Ecclesia Aqvensis antistes, vel alius quilibet, Metropolitanum Pontifici juxta canonum definitionem evocatus obtemperare noluerit, noverit subdendum se, quod non optamus, ecclesiastica disciplina.* Hæc duo quædam observanda sunt. Primò, Symmachum Metropolitanum vocabulo intelligere Arelatensem, quòd is esset primus Galliarum Metropolitanus, ut supra dictum est. Secundò, affectatum ab eo esse hunc loquendi modum, ut ostenderet auctoritatem convocandi generalia Galliarum Concilia competere Episcopo Arelatenfi, non solum ex privilegio sedis apostolicæ & ex veteri consuetudine, sed etiam secundum canonum definitionem. Nam canones decernunt uti cum quis Episcopus ad Concilium evocatus fuerit à Metropolitano, adesse ne differat, nisi fortassis ægra valetudine aut alia justa causa impediatur.

XI. Postremò renovat Symmachus decretum Zozimi de necessitate accipiendarum formatarum ab Episcopo Arelatenfi, quod decretum observari jubet ab omnibus ecclesiastici ordinis atque officij viris qui è Gallicana vel Hispania regione Romanam proficisci voluerint. Hæc sunt ejus verba: *Et in hac parte magnopere te volumus esse sollicitum, ut si quis de Gallicana vel Hispania regionibus ecclesiastici ordinis atque officij ad nos venire compulsus fuerit, cum fraternitatis tue notitia iter peregrinationis arripiat; ut nec honor ejus perignorantiam aliquam contumeliam patiat, & ambiguitate depulsa à nobis animo securo in communionis gratiam possit admitti.* Huic loco lucem afferent ea quæ supra dicta sunt

cap. xxx. §. 1 v. si lector ea consulenda tanti esse putaverit.

XII. Quæri posset hoc loco quonam modo factum sit ut in hac Symmachi epistola, qua privilegia Arelatenfis Ecclesiæ & vicariatus apostolicæ sedis continentur ac confirmantur, nulla extet mentio Pallij Cæsario concessi à Symmacho, quod tamen eum ab illo accepisse testatur Papa Vigilius in epistola secunda ad Auxanium Episcopum Arelatensem. *Et quia digna credimus ratione compleri, inquit Vigilius, ut agentis vices nostras Pallij non desit ornatus, usum tibi ejus, sicut decessori tuo prædecessor noster sanctæ recordationis Symmachus legitur contulisse, beati Petri sancti auctoritate concedimus.* Docet itaque Vigilius collatum Cæsario Pallium fuisse à Symmacho. Immo ex verbis Vigiliij colligitur traditionem illam Pallij factam fuisse per epistolam, *Symmachus legitur contulisse.* Et tamen in epistolis quæ nunc extant Symmachi ad Cæsarium nulla Pallij mentio facta reperitur. Vnde fortassis concludi debet non extare hodie omnes epistolas quæ à Symmacho datæ sunt ad Cæsarium. Ad Pallium quod attinet, nulla illius mentio est in epistolis Symmachi quæ supersunt, quòd illæ datæ sunt diù post quam Cæsarius ab illo Pallium acceperat. Acceperat enim anno quingentesimo decimo, cum post obsidionem Arelatensem sub publica custodia perductus in Italiam, Romam tandem venisset. Tum enim Pallium ei tributum fuisse docet Cyprianus in ejus vita, quam vir clarissimus Domnus Ioannes Mabillon monachus Benedictinus nuper restituit ex veteri codice manu scripto: *Papa Symmachus, tanta meritum ejus dignitate permotus, non solum verissime cum Metropolitanum honore suspexit, sed & concessit specialiter Pallij decoravit privilegio.* Ceterum hæc adnotandum est in hoc Cypriani loco non agi simpliciter de honore metropolitico Ecclesiæ Arelatenfis, de quo tum apud omnes constabat citra omnem controversiam, sed de dignitate Metropolitanum Galliarum. Deinde hinc colligitur manifestè vicariatus apostolicæ sedis in Cæsario, quem ob eam ipsam causam Symmachus Pallio putavit ornandum. Nam ut libere in hoc capite promam meam sententiam, puto pro *suspexit* legendum esse *subvexit*, adeoque Metropolitanum vocabulo intelligi debere Vicarium sedis apostolicæ. Hanc emendationem probat editio Suriij, apud quem iste locus mutato stilo, ut solet Surius, ita legitur: *Symmachus præclari ejus meritum dignitate permotus, non solum cum verissime Metropolitanum honore præditum veluit, (id est, subvexit) sed etiam speciali quodam privilegio*